

EXHIBIT A.889

(4 of 4)

תיק מס': 3052/06

תאריך: 29/07/09

הדו"ת הוא הגב בכם ואמר כי האיראנים שקרים. עוד מסר הנאש באמרה זו על מגעיו עם
העיראים ועל הסכמתם להעניק במתנה שני מיליון וחמש מאות לפלסטינים.

ת/ט – אמרת הנאש מיום 22.3.06: באמרה זו מסר הנאש פרטיים נוספים אודות הפגישה עם
האיראנים. הוא מסר כי מי שיצר קשר ראשוני עמו היה ابو חסן אל זינב. הנאש הפגש עם
פתחי רואם והשניים יצאו לפגש את האיראנים בדובאי. לאחר מפגש זה מסר פתחי רואם לנאש
כי האיראנים מבקשים לפגש אותו. הנאש יצא לדובאי ל��נות מכוניות ואמר לפתחי שלאחר מכן
יפגש את האיראנים. הנאש נשאל מדוע לא סיפר ליاسر ערפאת כי יצא לפגש באיראנים, וענה
"כי יאסר ערפאת אחב שאני מביא לו תוכאות ולא דבריהם". הנאש יצא לדובאי, ולאחר פגשתו
בנוגע למכוניות יצא לפגש את האיראנים עםعادל מוגרב. לאחר שהיה עייף סוכם שייפגשו שוב
בערב. הנאש אכן פגש שוב באיראנים בערב, שאל אותם אם הם ווצים לעובד ייחדיו בשיתוף
פעולה, והאיראנים מסרו שכן.عادל דבר עם נושאים צבאים כל החורץ באימוניות
מתקדמים לייצור רימוני יד ומטולים, וכי הם רוצים גם תחמושת ונשק. אחריו כן הם (ובכללו זה
הנאש) שוחחו על כיצד מקימים מפעל לייצור תחמושת בשטחי הרשות, והנאש אף אמר להס
כי צריך כסף, והם הסכימו גם לכך. האיראנים אף מסרו כי יעבירו נשק ותחמושת ממחסני
امل"ח שיש להם לבנון. אחד האיראנים ביקש כי ישלחו לו סיכום יומי של התקשרות
ישראלית. הם סיכמו להמשיך ולהיפגש וחנש אמר כי הוא יבקש רשות מיאסר ערפאת לבוא
לפגישות.عادל כתב את תוכן הפגישה והוא וחנש חתמו על כך. כשוחר לאזור מסר הנאש את
המסמך ליاسر ערפאת, שאמר כי מדובר באנשים רמאים שרצו לחרוג אותו.

הנאש מסר כי בשנת 2002 שמע על תפיסת קארין A. הוא הבין שיאסר ערפאת רוצה שהוא "ייקח
את הנושא עליו" ולכן מסר בעודת החקירה כי יאסר ערפאת נתן את החזרות והוא איש
קשר בין פתחי רואם וعادל מוגרבלי לרפואה. הנאש הוסיף כי שמע מפתחי על התכנית להביא את
הسفינה עוד באוגוסט 2001, חוותיים לפני המפגש עם האיראנים, וכי הפגישה עם ערפאת, בה
סוכם על העברת 125,000 דולר לפתחי לפרויקט הספינה, הייתה אחורי שפתוחי היה בסוריה
ובלבנון, הפגישה עם האיראנים בדובאי נועדה ליצור קשר פלסטיני-איראני וקשר של מפתחי וعادל
מול משמרות המהפכה בלבנון, והוא וعادל לא דיברו על הספינה עם האיראנים.

ת/ט – אמרת הנאש מיום 26.3.06: באמרה זו מסר הנאש אודות פרי עסקאות נשק שונות
למן היה שותף. בתחילת מסר כי הגיע אליו אוזם וסיפר לו שמצאו בים תיל א.ר.פ.יגי
וביקש עבורו זה 7,000 דולר. הנאש חורה לשלם את הטכום. הנאש סיפר כי קיבל פניה לרכישת
10 טילי א.ר.פ.יגי תמורת 45,000 דולר, והוא חביר את הכספי לפונה. הנאש הוסיף ומסר כי
הדבר עדיף על כך שהנחש יגיע לחomas או לארגוני אחרים. הנאש סיפר כי בשנת 2002 גנב
רישיד ابو שבאכ את כל הנשק שרכש ושהיה במחסנים שלהם. הנאש הוסיף וסיפר כי מחמוד
אבי מרזוק פנה אליו בשנת 2001, בิกש 20,000 דולר כדי להקים מפעל לייצור אמל"ח ורימוני יד,
וURREPOTOT הורה לנאש לנתן לו את הכספי. הנאש העביר את הכספי ושמע מאוחר יותר כי היה
פיצוץ בדירה שכרכ מוחמד ابو מרזוק.

תאריך: 29/07/09

1 הנאשם נשאל לגבי רכישות של שירות עבור פתחי ראות ומסר כי ערפאת הורה לו בשנת 2000
2 לחבירו 150,000 דולר לרכישת 2 שירותי דיניגם. הנאשם ציין כי בסך זה החביר עוד לפני שהעביר
3 לפחות 125,000 דולר עבור הקARIOן.

4 הנאשם סיפר על כספים שהעביר לצורך רכישת תחמושת בbijot לחם וכן כי מימן שכורות לאנשי
5 מחמד עביהת. לטענתו, חלק מהכספיים שהעביר שימשו למשלכות (500 ש"ת לאדם) וחלק שימש
6 לרכישת תחמושת.

7 **ת/7 – אמרת הנאשם מיום 30.3.06:** הנאשם נשאל אודוט היכרותו עם מחמוד זהיר ומסר כי זה
8 היה אחראי על רכישת אמליה בגדה וכי הוא רכש 1000 רובי קלציניקוב. הנאשם ציין כי הוא
9 העביר למhammad זהיר את הכספי לרכישה בסך של כ-2 מיליון דולר.

10 הנאשם מסר כי שילם לגומעה ابو שכר 570,000 דולר תמורת 7 טילי סאג'ר 1-18 רבים
11 מוקלקיים אותם החזירו. לדבריו, את הטילים החזיק ביזיוואני ליד ביתו בעזה ומאותר יותר
12 העבירם למראץ מג'ידיה. הנאשם הוסיף ומסר פרטים אודוט אנשים שונים אשר הביאו
13 אמליה, וציין כי הוא היה מעביר את הכספי, ואת הנשק היו מחזיקים במחסן בתוך המשרד שלו.
14 לטענתו, אסור ערפאת היה נותן לו הוראה למי להעביר את האמליה, והוא היה מורה לסגנו לתת
15 נשקים בהתאם להוראותיו של ערפאת.

16 הנאשם מסר כי מחמוד ابو מרוזק ייצר מטענים לעיראק מג'ידיה, והוא העביר למג'ידיה את
17 הכספי על מנת שיועבר למhammad ابو מרוזק. הנאשם מסר מידע גם אודות שעשאות נשלך נוספת.
18

19 הנאשם הוציא במחלק החקירה מטמך (ת/8) והוא ציין כי מדובר בנייר של מחמוד ابو מרוזק עלייו
20 רשומות הצעות מחיריות של נשקים, ובהתאם למחיריהם שצינו התיחסן אליו על הכספי.
21

22 **ת/9 – אמרת הנאשם מיום 2.4.06 שעיה 50:09:** בראשית תקירתו הופנה הנאשם לאמרונו מיום
23 19.3.06, בה מסר שהבריח נשקים בספינה, והוא אישר כי סיפר זאת. הנאשם נשאל על מעורבותם
24 של אחרים בחברות הנשקים ומספר על כך. בין היתר מסר הנאשם כי ביולי 2001 מסר לפתחי
25 ראים 50,000 דולר בהוראת ערפאת עבור הברחת פצצות ומטולי א.ר.פ.ג.י. הנאשם ציין כי את
26 הכספי העביר עבור התברחה ולא עבור האמליה, שכן זה ניתן להם בחיננס מהחיזבאללה.
27

28 הנאשם התבקש לספר שוב>About Karin A ומסר כי פש את פתחי ראים בירדן, שמספר לו כי
29 נפגש בלבנון עם נציגי חיזבאללה וארואן. אלה הסכימו להעביר להם 3 מיללים עם אמליה במימון
30 האריאנים, והם (פלסטינים – צ.ל.) יצטרכו לשלם רק עבור הוועדות הספרינה. הנאשם מסר כי
31 הוצע להם לקחת נשק מהחיזבאללה ומהאריאנים אז למה לקחת ממו". הוא מסר כי התכונן היה להביא ספינות
32 בחיננס מהחיזבאללה ומהאריאנים אז למה לקחת ממו". הוא מסר כי התכונן היה להביא ספינות
33 עם נשק לנמל עלי, והוא ופתחי שוחחו עם ערפאת ואמרו לו שצרך 125,000 דולר. אסור ערפאת
34 אמר לנאשם לתת את הכספי והנאשם אמר כי אין לו. אסור ערפאת אמר לפתחי לכתוב נייר בקשה
35

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

עם הדרישת לכסף, ולאחר שפתחי עשה זאת, הנאשס לחת את הבקשה לרומאללה, העבירה
לעראפת וזה כתוב לחובי צרכור שישלם את הכסף. חובי העביר את הכסף לפתחי.

הנאשס התבקש לחזור ולספר על המפגש עם האיראנים. לדבריו, פולש בשני נציגים, שלחערכתו
הברור בחם היה אחד בשם אחמד טאלם.

ת/10 – אמרת הנאשס מיום 2.4.06 שעת 14:01: (בנאמר מוסגר אצין כי התאריך הרווח על גבי
אמרה זו הינו 4.2.06 המזובר בטעות שהובירה בת/13, והתאריך חונכו הוא 2.4.06. בל Nashchah Ci
לא ייתכן שביום 4.2.06 הנאשס נחקר, כיון שנעוצר רק בחודש וחצי לאחר מכן).

הנאשס מסר כי הקיים ועדת רכש, שהקימה מבחן נשך בו שמו כל מה שהועודה קנתה. הנאשס
נשאל על הוועדה המדעית ואמר כי פעילות ועדת זו הינה העברת קורסים בייעורAMILIA. תפקיד
הועודה בוגה היה לבדוק שהנחש שנכש היה תקין. הוגג לנאשס מסמך והוא ציין כי מדובר
במסמך של הוועדה המדעית בו הם מבקשים מכונות הלחמה ומחנות. הנאשס העביר את
הבקשה לעראפת והוא לא יודע מה עשה אליה. הנאשס מסר כי הוועדה המדעית היא של הפט"ח,
גדודי חילאי אל אקצא הם פעילי פט"ח, ויאסר עראפת היה נתן לגודוי חילאי אל אקצא כסך
לפניות "מתוחת לשולחן".

הנאשס ציין כי אנשי משרד העבירות לפתחי רואום 150,000 דולר על מנת שיקנה שתי שירותים דיביג,
 ועוד לפני כן העביר הנאשס 50,000 דולר, כדי שייתנו אותו לבנוגנים לכיסוי הוצאות חברות
חבריות נשך עליהם סיפרי קודם לכן (באמורה קודמת).

הנאשס מסר כי פתחי רואום פולש לבנונו את עדול מוגרבוי, את החיזבאללה ואת משמרות
המחיפה של האיראנים. הנאשס שאל אותו אם הוא סיפר זאת לעראפת ופתחי אמר לו שהוא
סיפר לו על תכנון הברחת הספינה ועל פגישותיו בהקשר זה. פתחי אמר לנאשס כי הוא רוצה
שידבר עם ערפאת ביפתחי צרך 125,000 דולר לחוזאות הספינה. הנאשס דיבר על כך עם יאסר
ערפאת בשדה התעופה בירון. יאסר ערפאת אמר לנאשס שפתחי יכין נייר בקשה לקבלת הכסף.
פתחי עשה זאת ולאחר 3 ימים נתן הנאשס לרפואה את המסמך. רפואה כתוב לנאשס שצרכן
להעביר את הכסף לפנתחי דרך חובי צרכור והנאשס העביר את הנייר דרך שליח לחובי צרכור
ומסר על כך לפתחי.

הנאשס מסר כי העבירות כסף למhammad זוחרי, כדי שיקנה נשך "מבוחץ" (היינו: מחוץ לשטחי
הרשות). הנאשס מסר כי היה לו מחסן ברומאללה, בו שמו את כל הנשקים ש كانوا ממhammad זוחרי,
והם היו מחלקים את הנשקים בהתאם להוראות יאסר ערפואה.

הנאשס מסר כי בחודש אוגוסט 2001 קנה מגיעה ابو זכריה 7 טילים, תמורתם שילם 75,000
долר, והעבירם לעראוק מגאיידה.

תיק מס' : 3052/06

תאריך : 29/07/09

הנאשם מסר כי בשנת 2001 הגיעו אליו שליח ממוראן ברגותי עם שני ניירות – באחד ביקש לknות תחמושת לפועליו גוזדי חללי אלקצא ב-25,000 דינר, והנייר השני פורט את מספר הלוחמים בכל איזור על מנת שתועבר להס מושכורת חודשית. הנאשם העביר את הניירות ליאסר ערפאת שיחיליט בעניין, ויאסר ערפאת נתן לו הוראה לתת למוראן ברגותי את הכסף שביקש. הנאשם הודיע כי אין לו כסף, ואז נתן ערפאת הוראה למשרד האוצר להעביר את הכסף.

הנאשם מסר כי כשהגיע לתימן, קיבל את פניו **טייסיר עגינה**, ומסר לו שהسفינה של עזאל ופתחי הגיעו אליהם. **טייסיר** אמר לנאשם כי הכוינו לעdeal מוגרב זרכון וחם רצוי להזכיר זרכון גם לעומר עכאווי, הקפטן של הספינה.

הנאשם תוסיפ ומספר כי העביר כסף לעלי מוחtein, בכיר בצבא תימן, במסגרת שותפות שטרתית מכירת תחמושת של צדורים נוכבים תמורה רווח, אולם לבסוף לא התבצעה עסקה והוא קיבל את הכסף שלוש בחרזה.

ת/12 – אמרת הנאשם מיום 14.5.06 : בפתח החקירה הוזג לנאשם מסמך, והנאשם מסר כי מסמך זה עוסק בבקשתו שקיבל לknות מהרטה וסכנים. את המסמך הזה העביר מ מוראן ברגותי, והנאשם שלח את המסמך לרפואה. המסמך לא חזר אליו עם הוראת תשלום. הנאשם זכר כי צורפו למסמך זה שני ניירות נוספים, באחד מהם ביקש לרכישת נשק, ובשני ביקש תשלום מושכורת לאנשיו "שוחדא אל אקצא", אולם שמותיהם לא הופיעו אצלן ברשימה ולכן לא יכול היה לשלם להם.

הנאשם נשאל מה יש לו להוציא לגבי טילי הטאג'ר שקנו, ואמר כי הגיעו הוראה מערפאת לשלם עבור הטילים, כיוון שפחוו שאנשים יקוטו אותם וישתמשו בהם.

עדות הנאשם בתיק העיקרי – חקירה ראשית

הנאשם פתח עדותו בכך שהוא מנהל מחלקת הכספיים ברשות הפלסטינית וסמכויותיו היו של פקיד שקיבל את הוראותיו מהראיס, יאסר ערפאת, ומсанן הרais, עראזוק מגיאידה. לדבריו, לא הייתה לו כל סמכות לקבל החלטות בעצמו, אלא הוא פעל רק על פי הוראות כתובות.

הנאשם אישר כי אכן התקיימה פגישה בשנת 2000 של כל האחראים על גופי הבטחון במשרדו של יאסר ערפאת בעזה. הוא ציין כי כל הנוכחים בפגישה מלבדו היו נוהגים לחיפש עם מפקדים ישראלים. לטענתו, מה שנאמר במפגש זה היה כי יש לאסוף את כל החשк שבידי הציבור והאזורים, ואם צריך אף יש לשלם עליהם. לטענתו, תפקידו היה לברר מי הבעלים של כל החשק, מה מחירם, ולקבל אישור מהראיס שיתהוו על התשלומים. רק לאחר קבלת הוראה הוא שחרר את הכספי לתשלום.

לטענת הנאשם, החשק נאסף כדי שלא ישמש בידי גורמים חמואס וכגיהאד האיסלמי, שאינם מכיריים בהסכם אוסלו. הנאשם טען כי לא נרכש נשק מהוך לתחומי חרושות. עוד טען הנאשם כי החשק הגיע למוחסן בבניין של הביטחון הלאומי, בו היו גם משרדי, אולם הוא לא היה אחראי על

1 המיחסן. למיטב ידיעתו, מבצע איסוף הנشك היה דבר ידוע הציבור. עוד טען הנחשם כי אינו יודע
 2 כמה נשק נרכש וכמה כסף שולם עבורו, וחזר על כך שכ הוצאה אושרה על ידי יאסר ערפאת.
 3 הנחשם טען כי לא הוא העביר את כלי הנשק, והוא אינו יודע אם הועברו לארגוני התומנים.

4 הנחשם אישר כי הוא מכיר את האנשים אשר שמותיהם מופיעים בפרט האישום הראשון, ובכלל
 5 זה מחמוד זוהריה. לטענותו, האחרון היה מושאל לשדרדו מרוזי גיבאלי, ותפקידו היה להבא את
 6 המסמכים החתוםים מיאסר ערפאת. הנחשם טען כי לא ידע אם תפקידו של זוהריה כלל את
 7 רכישת הנשק, ובכל מקרה לא היה לנשא מבחן תחת אחריותו. לדבריו, התשלומים היו נערכים
 8 בעקבות או בזמןן, וכל סכום היה נהשם. הנחשם טען כי הוא לא ראה נשק, לא קנה ולא נתן נשק.
 9 הוא רק עבד עם המסמכים, והוא עצמו מפחד מנסקיים. הנחשם שב והזיגש, כי הוא לא יודע כמה
 10 כסף שולם, ואיזה נשק נרכש. כל שעה היה לקבל מסמכים מגורי הבלתי השונים, ולתת
 11 הוראות תשלום לאנשיים. הנחשם הכחיש כי רכש וחילק אקדחים או כי ידוע לו על כך.
 12

13 הנחשם הכחיש תשלום לאנשי הפט"ח והכחיש כי שילם לאנשיים באזרה בית לחם. לטענותו, הייתה
 14 הוראה מיאסר ערפאת לשלם 500 ש"ח אבל הוא לא ידע עברו מה שילמו. אף אחד לא אמר לו כי
 15 האנשים הללו שייכים לנזרוי חללי אלאקצא. הנחשם הכחיש כי הגיע אליו שליח ממורואן ברוגוטי,
 16 או כי ראה דוחים כתפי שככל הוצאות רכישת חומרistics-כימיים לייצור חומר נפץ. הוא אף הכחיש
 17 כי שילם הוצאות כתפיות אחרות של גודוי חללי אלאקצא או כי קיבל הוראה מיאסר ערפאת
 18 לשלם למורואן ברוגוטי 25,000 דינר, ובכל מקרה לא היה לו סכום כזה להעביר.
 19

20 הנחשם הכחיש כל קשר לسفינת הנשק קארין A. לטענותו, שמע עליה רק לאחר שנעצר ביריתו.
 21 הנחשם אישר כי הוא מכיר את פתחיה ר祖ס, סגן מפקד חיל הים הפלסטיני, ואישר כי פתחיה ר祖ס
 22 העביר לו מסמך מיאסר ערפאת לפיו על הנחשם לשלם לפתחי 125,000 דולר. לטענתו הנחשם, לא
 23 ידע עברו מה נדרש תשלום, והוא סירב לשלם כי לא היה בתיק ציב סכום כזה.
 24

25 הנחשם אישר כי כשהיה בדובאי למטרות רכש כלי רכב פנה אליו עידל מוגרב, וביקש ממנו
 26 להעביר מכתב ליאסר ערפאת. הוא פגש את עידל מוגרב עם אנשים נוספים, וקיבל מהם מכתב.
 27 הוא העבירו ליאסר ערפאת, ובודיעבד נודע לו כי תוכן המכתב עוסק בהצעה של האיראנים לסייע
 28 לרשות הפלסטיני, אולם הוא לא ידע ולא מסר דבר בנוגע לספינה נשא.
 29

30 הנחשם אישר כי פגש בתימן את תייסיר עגינה בשגרירות הפלסטינית שם, אולם לא היה מודע
 31 לכך שזמנו זהה והגיעה ספינת נשא לנמל חודיידה בתימן. הוא אישר כי תייסיר סייר לו שמכיניות
 32 דרכו תימני לעידל מוגרב, אך לא ידע מדויק.
 33

34 הנחשם מסר כי הרשות הפלסטינית קיבלה מעירק מונחה של שני מיליון חייות נפטר גולמי, וחותם
 35 לו לייצור קשר עם האיראנים על מנת שהם ימכרו את החבוקות עבור הפלסטינים ווותחלקו בתמורה.
 36 לצורך כך נפגש עם הנספח המשחרי-כלכלי האיראני. הנחשם הכחיש כל קשר מצדיו או ידיעת
 37 מצדיו בנוגע להצעה מתעם האיראנים לסייע לפלסטינים באימוניים ובנשק, או כי היה נכון
 38

בישיבה בה הועלתה הצעה כזו. הנאשם חכחיש כי חתום על פרוטוקול של ישיבת כזו. לטענתו, רק העביר מכתב מעודל מוגרבי ליאסר ערפאת, וזה סירב לקשר עם תAIRANS.

עדות הנאשם בתיק העיקרי – חקירה נגדית

בחקירותו נגדית נשאל הנאשם אם הוא מכיר את ארגון גdoi חלי אלאקטא, השיב בשלילה, ואמר כי רק שמע עליהם בתקשורת. לטענתו, גם בחקירותו אמר כי אין דבר שקוראים לו "גdoi חלי אלאקטא". הנאשם עומר עם שני מסמכים אשר הוציאו לפועל בחקירותו ביום 14.5.06, וטען כי אין יודע דבר על המסמכים הללו. כשה叙述ר לו כי במשטרתו אמר שאחד המסמכים הוא בקשה להקמת מחתרת, והשני בקשה למסכום של גdoi חלי אלאקטא, טען כי אין יודע ולא אמר את הדברים הללו.

לטענתו, הוא היה בישיבה עם יאסר ערפאת בה הוחלט על רכש כלי נשך מתוקף תפיקדו כאיש כספים, ומטרתו הייתה אייסוף נשך מידי אזרחים. לדבריו, כל שהוא עשה היה למלא אחר הוראותיו של יאסר ערפאת, אשר אישר באופן פרטני רכישה של כל נשך.

הנאשם נשאל לגבי פצצות א.פ.ג.י שהגיעו בספינה ביוני 2001, ואמר כי קיבל הוראה לשלם לדיגים שמצאו את הפצצות, כפרס כספי. הנאשם אמר כי אכן יודע מהincident הגיעו הספינה של הפצצות וכאשר נמסר לו כי במשטרתו אמר שזו הGINA מטריפול, טען כי לא אמר זאת. כך גם כאשר עומר עם הטענה שמסר במשטרתו ובשב"כ שננקה נשך מלובנון וממצרים. לדבריו, הנשק שנרכש על דנו נרכש רק מאזרחים, על מנת שלא יגע לחמאת, והוא אין יודע מה נכתב באמורתו.

הנאשם אישר כי העביר למhammad ابو מרזוק 20,000 דולר בחרואתו של יאסר ערפאת. לטענתו לא ידע מה הסיבה לכך. כשהנזכר לו שבמשטרת מסר כי הדבר נועד לשם הקמת מפעל לייצור אמליח ורימונייך, טען שאמר כי הבית של מhammad ابو מרזוק התפוץץ, ולאחר מכן נודע כי השתמשו בו לייצור מטענים.

הנאשם טען כי אין יודע מיהם מhammad עביאת או עאטף עביאת. הנאשם עומר עם דבריו במשטרת לפיהם העביר להם כספים כדי שלא ילכו לחמאת, וטען כי אמר שקיבל הוראה מיאסר ערפאת להעביר 500 ש"ח לעאטף עביאת (חכוונה כמשכורת חודשית – צ.ל.), אותו הוא לא מכיר באופן אישי, אך הוא מכיר אותו בשם, בוגדור לדבורי קודם לכך.

הנאשם עומר עם מסמך נוסף שהציג לו בחקירותו וטען כי אין מכיר אותו. כשהנזכר לו שבחקירה זו מסר כי מדובר במסמך של מhammad זהה והוא בו ישען הצעות מחיר של נשקים אמר כי לא סייר זאת.

הנאשם מסר כי היה אחראי על כספים של מנגנון הבטחון הפלסטיניים, וכי הוא אחראי לשלם בחתams להוראות בכתב שניתנו על ידי יאסר ערפאת.

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

הנאות נשאל על ידינו האם הכיר את התקציב וסעיפו, ואישר כי הכיר אותו, וכי הוראת תשלום
 1 צורכה להיות מתאימה לשיער המצוין בתקציב. מושם כך נהוג לשאול את מבקשי התשלומים
 2 לצורך מה נדרש הכספי שהם מבקשים. אם להוראת תשלום לא היה סעיף התקציבי מתאים, או אם
 3 סרבו לומר מה מטרות התשלומים – נהוג הנאות לסרב לתשולם או מפני את המבקש ליאסר רפואי.
 4 לפחותנו, סעיף רכישת הנשק נקרא "תשלום על הנשקים אשר נאספים מידי האזרחים מتوز
 5 חמדינה". הנאות מסר כי אם היה מקבל הוראה חריגה לשלם, למשל, כסף לעיל חמאס או
 6 לקוחות ספרי לימוד לבית ספר הוא לא היה מבצע את הפעולה. יתר על כן, הנאות ציין כי היו לו
 7 קשרים טובים עם רפואי, וכי היו מקרים שבהם התווכח עם לאסר רפואי על הוצאות מסוימות,
 8 ובסופה של דבר אמר לו רפואי כי הוא צודק. עוד ציין כי הוא זכה לשבחים על דרכו בינויו
 9 הכספיים. רק לאחר מכן חסגור מסר הנאות, כי כל סכום שעריך היה להוציא מחשבונו הרשות
 10 בחקירת החוזות בידי חסגור מסר הנאות, כי לא היה מבצע הוראת תשלום – היו מעמידים אותו לדין.
 11 הפלסטינית חייב חתימה של שלושת בעלי זכות החתימה בחשבונו, והוא לבדוק לא יכול היה לחזיא
 12 "אפשר לא גירוש".
 13

הערכת העדויות - מהימנות ומשקל

עדות הנאות - מהימנות ומשקל

עדות הנאות לא עשתה עליינו רושם אמין. ניכר היה כי הוא זבק בגרסה לפיה אין הוא קשור
 19 לטפינת הנשק קארין A, אין הוא קשור למגעים עם האיראנים שנגעו לתיאום אימונים ורכישות
 20 נשק על ידי הרשות הפלסטינית, ובכל הנוגע לרכישת נשק היה שותף לשיבת שטחה שטרתיה
 21 רכישת נשק מאזרחים על מנת שלא ישמשו ארגונים כגון החמאס.
 22

כאשר הנאות עומרה עם דברים שנרשמו או הוצגו לחקירה, ובכלל זה מסמכים מוחם עולה כי
 23 הכיר וידע למה בוועת תשלום כלשהו, באופן שאינו תואם את גרטתו במשפט, טען כי לא אמר את
 24 מה שמייחס לו בחקירה. אין בידינו לקבל את תומו כי דברים הרשומים באמרותיו והתואמים
 25 את גרטתו במשפט כאמור על ידו במשפטה ונרשמו, ואילו דברים שאין תואמים את גרטתו
 26 במשפט לא נאמרו על ידו אלא נרשם על ידי החוקרים ללא ידיעתו. הסבר פלסטי זה בדבר
 27 הרישום על ידי החוקרים אינו מעורר אמון כלשהו.

יתר על כן, חלק מטעינויו הינם חסרי אמינות על פניהם – כך למשל, טענתו כי איןו מכיר ואני
 28 יודע מהו ארגון גדי חלי אלקצא, או למשל טענתו כי איןו יודע מיהו עאטף עביהת, כשמיד
 29 לאחר מכן הוא ציין כי שולש לאווטו אדם כסף על ידי המשרד בכיתת לחם. כשהסביר את טעותו זו,
 30 טען כי איןו מכיר את עאטף עביהת באופן אישי.

כפי שכבר ציינו ביחס למשפט הזרות, שוכנענו כי הדברים הרשומים באמרותיו של הנאות
 31 במשפטה נושאו מיפוי וחספויים דברים שהוא עצמו אמר. לפיכך, יש לקבוע כי טענתו
 32 שמדובר לא נאמרו על ידו - הינה שקרית.
 33

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

כמו כן, טענותיו של הנאשם כי רק מילא חוראות וכי לא ידע בגין מה הועברו חלק מהಹספיט אינה תואמת את הדברים שמסר בסוףחקירהו, כי הוא תמיד וידע שההשלום תואם סעיף תקציבי, ופירשו של דבר כי ידע למה נועד התשלום. גרסתו כי הוא רק מלא הוראות, אינה מתוישבת עם דבריו כי אם היה מקבל הוראה חריגתית או מזויה לתשלום היה מסרב לבצע אותה, או עם דבריו שלו בחקירה כי فعل (בכל הוגע למפגש עם האיראנים) עוד לפני שיاسر ערפאת אמר לו דבר בעניין, כיון שהאחרון "רוצה לראות תוצאות".

עדותו של מחמוד עביאת – מהימנות ומשקל

עדותו בבית המשפט של מחמוד עביאת הייתה חסרת מהימנות בעניינו ולפיכך חסרת משקל. טענתו כי מסר בחיקתו אזרות אדם בשם שומאליל ולא שובי, הינה טענה שנوعדה בבירור להרחיק את האשמה מעל הנאשם. לא שוכנענו כי יש בטענה זו שמצ' שלאמת. יש לומר כי הנאשם מסר בחיקתו כי הוא העביר כספים למחמוד עביאת, דבר התואם את אמרתו המשטרתית של מחמוד. לפיכך, אנו מעדיפים את אמרתו המשטרתית של מחמוד עלילת על פני עדותו בבית המשפט.

התשתית העובדתית – סיפוק

מצאנו לנכון לחדרף את המצויה באמורותיו המשטרתיות של הנאשם על פני עדותו בפניינו. בכל מקום בו ישנה סתירה בין החניינים, סברנו כי הדברים המופיעים באמורות המשטרתיות חיים עדיפים. כך הדבר גם ביחס לאמורתו המשטרתית של מחמוד עביאת. לאור תשתיית עובdotית זו, עליינו לבדוק כתעת פרטיה האישום שיוחסו לנאים, ולראות האם אשמו עליה מחומר הריאות שלנו.

עוד קודם לבחינה פרטנית של כל אחד ואחד מפרטי האישום, לאחר שעיקרו של כתוב האישום מבוסס על אמורתו של הנאשם, עליינו לבדוק אם קיימות תוספת ראייתית מסווג "דבר מה נספּן" לאמורות אלה.

במקרה שלנו לא סברנו כי קיים ממשי כלשהו בעניין זה. תוספת ראייתית לאמורותיו של הנאשם מצויה הן באמורתו של מחמוד עביאת, שאישר את העברות המשкорות לו ולางשו בבית לחם, כפי שמוסר הנאים, ובנוסף בפניינו ת/ג, שהינו מסמך בו פורטו בנסיבות לרכישת כלי נשך ומהירות, כפי שמוסר הנאים.

ברע"פ 4142/04 מילשטיין נ' הtoupper הצבאי הדרשי, תק-על 2006(4), 4022, התייחס כב' השופט לוי למהותה של התוספת הראייתית מסווג דבר מה וקבע כדלקמן (בפסקה 20):

"זרישת חזיבר מה נספּן" היא גמישה ובulant וקמה פתוחה. סוג העניינים שעשויים להבא לסייעת משתנה מקרה ל מקרה, ותלויה גם בנסיבות ההזדאה נפה. ככל שהזדאה זו זוכה למשקל גדול יותר – כך יקטן משקלו

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

1 של ח"דבר מה" הדוש לאימות החודאה, ולחפץ, ככל שהchodאה נוכה
 2 למשקל מועט – כך יגאל משקלו של ח"דבר מה". על כן גם נקבע כי אפשר
 3 שיתעורר מקרים שבהם ניון יהיה לחטאך ב"דבר מה" משקלו "קל
 4 כנעה"

5 וכפי שציינה כבי השופטת אורבל באותו פסק דין (בפסקה 20 לפסק דין):
 6
 7

8 "הדרישה ל"דבר מה גוסף", הינה – בדומה ל"דבר לחזוק", ובשינוי מן
 9 ח"סיווע" – דרישת לתוספת ראייתית "מאמתת". לפיכך, בשונה מן ח"סיווע",
 10 ח"דבר מה הנוסף" אינו צריך להצביע על אשמת הנאש, אלא די בראיה
 11 ישירה או נסיבנית, חיצונית להודאתה הנאש, אשר יש בה לאשר במידת מה
 12 את תוכן ההודאה ולהצביע על אמינותה דרישת ח"דבר מה הנוסף" באת
 13 להסביר חשש שהוא נוטל על עצמו אחריות למעשה שעשה על-ידי
 14 אדם אחר או שלא עשה כלל, ולפיכך, עקרונית, מטפיקה ראה. קללה מאוד
 15 כדי לעונת עליה... בהתאם לכך ציינה הפסיקת לא פעם כי ראה זו "יכולה
 16 להיות קללה שבקלות"... ואף בעלת משקל "קל לנכח". די בכך שתננית את
 17 דעתו של בית המשפט שה Hodah אינה "בודותה בעלמא", ותשכנו כי הסיפור
 18 שישפר הנאש בהודאותו אמונם סיפור אפשרי הוא"
 19

20 במקרה שלפניו נניין לנו בהודאה של הנאש המתפרקת על פני אמרות רבות, הן במשפטה והן
 21 בשב"כ. הודהו בו כוללו פרטים של עסקאות נשק שונות, ובכלל זה שמות, כלי נשק ומחרים,
 22 כמו גם התייחסות למגוון עם גורמים שונים של הרשות הפלסטינית ועם גורמים מחוץ
 23 לה (כאריאנים). המשקל העצמי של אמרות אלה הינו גבוהה מאוד. הן תוכנו והן חدرך בה הזרמים
 24 נאמרו מלמדים על המהימנות הגבוהה שיש להעניק להם (חוואה ע"פ 6613/99 טמייק נ' מדינת
 25 ישראל, פ"ד נו(3) 529, בפסקה 12 לפסק דין של כבי השופטות (כתוארה דאו) בגיןש).

26
 27 אך לא רק מבחן הפרטים הרבים מלמד על האמינות שיש לייחס לאמרות הנאש, אלא כאמור
 28 לעיל, לאמרות אלה ישן תוספות מאמותות חיצונית בדמות אמרתו של מוחמד עביאת ובדמות
 29 ת/8. לא כל שכן, שתפיסה ספרית הנשך "קארין א" תואמת אף היא את הדברים שמסר הנאש.
 30 בל נוכח כי הנאש עצמו לא הכחיש עדותו בפניו פרטים רבים מהופיע באמורותיו, ובכלל זה
 31 מפגש עם האיראנים.

32
 33 כאמור, משקלו העצמי של האמרות הינו גבוה. הדבר מה הנוסף במקרה זה מצביע על מעורבותו
 34 של הנאש לכל הפלחות במקצת העבירות, ומאמנת את כלל אמרותיו של הנאש. ודוק: הדברים
 35 המפורטים אמרותיו של הנאש כולם קשורים לתקידיו ומעמדו כאחראי על מחלוקת הכספיים
 36 של שירות חביטחו הפליטינית. כאשר קיימת זיקה פנימית וקרבה עניינית בין העבירות
 37 השונות, התוספת הראייתית הקיימת לעבירה אחת יכולה להתפרש גם על עבירה אחרת (ראו ע"פ
 38 241/87 בתו נ' מדינת ישראל, פ"ד מב(1) 743, ע"פ 04/58/77 אלקאזר נ' מדינת ישראל, תק-על
 39 710, ע"פ 03/378 פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על (2) 1128). לפיכך, במקרה שלפניו,

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

ה גם שקיימות תוספות ראייתיות אך למקצת הדברים שנאמר ונאשם, הרי לנוכח הקربה העניינית של המעשימים חותמוארים בכתב האישום והmphortim באמורותינו, יש לראות את התוספות הראייתיות כמאמותות את כל הדברים שמסר הנשם בחקירותיו. על כן, גם אם פרט אישום מסוים לא נמצא תוספת ראייתית חיצונית, הרו שולחן הזיקה בין כל האישומים במקרה זה, די יהיה באמורות הנאשם כדי לבסס את ההרשעה, ככל שהוא עולה מהאמור.

כעת, ומשוחבhero את התשתית הראייתית העומדת לפניו, נפנה לכל אחד ואחד מפרטי האישום.

פרט אישום ראשוני

טענות ההגנה באשר לפרט אישום זה הינה עובדותיות ומשפטיות אחת. ראשית, מן הפן העובדתי, לא כפורה ההגנה בכך שהナンשס נטל חלק ברכישת האמליה כאמור, אלא לטענתה דווקא ברכישת אמליה שמטורתה איסוף נשך מתושבי הרשות על מנת שהיה בידי כוחות הרשות הפליטנית. טענה זו הולה הנאם הון בבית המשפט והוא במהלך חקירותו. שנית, נטען כי הנאם זכאי להונאות מהגנת "מעשה מדינה" כיון שככל מה שעשה היה לפחות לא שיקול דעת עצמאי, אלא בהתאם להוראות יorder הרשות ערפה, שאישר העברת כספי הרשות לצורך וכחשת הנשך. תפקido של הנאם במקרה זה היה חתום על מסמכים שאישרו תשלים. נטען כי מעשה זה אכן פשע מלכמתו או פשע נגד האנושות, שכן לא הוכח שהנאם ידע שהנשך יגיע לארגנו גודרי חילו אלאקטא, שיעשה בו שימוש לטרור.

עוד נטען כי עומדת לנאם הגנת הצדוק, שכן צוות לחוראת הרשות שמטורתה איסוף נשך מוגרמים לא אחרים והעבירתו לידי שליטה אחרת של הרשות הינה מעשה לגיטימי הווה תהות הגנת הצדוק.

זוהי כי אין לקבל את טענות ההגנה, ولو מהטעם העובדתי.

על מנת שתתקבל הגנה של "מעשה מדינה" יש צורך להראות כי הגוף מטעמו פועל הנאם היה מדינה. כפי שנקבע בחולטה בעונות המקדמות מפי-חברי סגן הנשיא, הרשות הפליטנית אינה מדינה, ובודאי שבתקופה הROLONTNTICA לכתב האישום הייתה רוחקה הרבה יותר ממעם של רשות עצמאית. על כן ציין סגן הנשיא כי "לפיכך, אני סבור שיש לקבוע, שימושו של הנאם לפי כתוב האישום לא היו פעולות ממשל (ACT OF STATE), שכן לא נעשו מטעם גוף שהוא מדינה, אלא לכל הייתר פעולות אישיות בכיסות ממשלתי, תוך שימוש במסאים של ישות מזינה בלבתי מגובשת".

לא הובאו כל תימוכין נוספים או ראיות נוספות שיש בהם כדי לשנות ממסקנותנו זו בנוגע למעמדת של הרשות הפליטנית.

שנית, הטענה כי איסוף הנשך נועד להעברת כלי נשך מתושבים העולמים לעשו בהם שימוש פרטיאני לידי גורמים אחרים, אין לה על מה שתטמוד. אמנם, הנאם טען זאת במספר הזדמנויות, ובכלל זה במהלך חקירותו, אולם לא התרשםנו כי לטענה זה יש בסיס כלשהו. כאמור, כבר

1 ציינו לעיל כי התרשומותנו מהנאות הינה כי המذובר באדם מתחוכס, המנסה להעביר מעליו את
 2 נטל האחריות. בד בבד עם הטענה כי אישוף הנشك נועד למנוע מוגרמים לא אחראים את השימוש
 3 בו, עולה כי הנאות אישר מימון פעולות אשר אין בין ולבין אישוף נשק מוגרמים לא אחראים
 4 ולא כלום. כך למשל, נושא מימון הקמת מפעל לייצור חומר נפץ בידי אנשי הרשות הפלסטינית
 5 עצמה, מימון מהרטות, מימון הברחות נשק מוגרמי חזק כהיזבאללה והairoנים וכדומה. אם כל
 6 המטרת הינה אישוף נשק "פרטיזאני", מודיע יש צורך למן הbattle נשק נוסף שמקורו מחוץ
 7 לשטחי הרשות הפלסטינית, לא כל שכן כshedובר בשק התקפי מובהק, קרקטות וטילים מסווגים
 8 שונים? אם מדובר רק ברכישת נשק מאורחות, מודיע פעל הנאות למימון עלויות הברחת הנشك
 9 מהיזבאללה בידי גורמים של הרשות הפלסטינית?

10 התשובה לשאלות האמורות הינה ברורה. אין בין אישוף הנشك לבין הרצון למנוע אותו מוגרמים
 11 "לא אחראים" העולים לעשות בו שימוש טרוריסטי ולא כלום. מטרת אישוף הנشك היא העברתו
 12 לידי גורמים ברשות הפלסטינית המכיצים לערפה ואשר מאפשרים לחימה בישראל, בכותחיה
 13 ובאזוריה. כפי שציין הנאות עצמו בזכ"ד מיום 15.3.06 שע"ה 15:18 בסעיף 30: "יאסר ערפה
 14 נתן הוראה לכל הנشك יರש על ידי הרש"פ ולא על ידי החמאש או ארגונים אחרים וזאת על
 15 מנת שהוא עצמו יוכל לשלוט בכל מה שקרה. באופן זה יאסר ערפה יוכל לשלוט בעצמת
 16 האינטיפאדה".

17 עינינו הראות כי אין מדובר במטרה תמיונה "ואחריאות", אלא במטרה ברורה שנועדה לאפשר
 18 למוגרמים של הרשות הפלסטינית, ובראשם יאסר ערפה, לשלוט באמצעות נשק חם והתקפי
 19 בעוצמת הטרור הפלסטיני, הינו: בעוצמת האינתיפאדה.

20 עוד יש לומר כי הטענה שהנאות לא ידע שהנק השוער לארגון גודזי חלי אלאקטא, שעשה בו
 21 שימוש לצרכי טרור, הינה טענה שאינה תואמת את חומר הראות. כך למשל, בז'ק"ד מיום 15.3.06
 22 שע"ה 18:18 בסעיף 36 נרשם: "הנחקר הסביר כי פל אחד ממנגוני הבטחון רפשו אלמל"ח בנסיבות
 23 גדולות וחנוך אישר התשלום. כל ארגוני שחדא אל אקטא משתמש בכל הנشك שסופקו על
 24 ידי מגנוני הבטחון שיביצעו את הרbesch המאסיבי".

25 עינינו הראות כי הנאות דעת היטב שהאמל"ח שנרכש הווער לידי גודזי חלי אלאקטא שעשו
 26 שימוש בנشك זה. ברור כי הנאות ידע מהו ארנון גודזי חלי אלאקטא ומהם פעילותותיו. ניסינו
 27 לומר בפנינו כי אין ידוע מהו ארגון זה והוא ניטין מופרך להציגו כארם TERMS. איןנו מאמין
 28 לטיעון זה. ברור לו כי הנאות – שהיה בעל משרה בכירה בתפקיד משך עשר שנים והיה מקורב
 29 ליאסר ערפה – ידע היטב מהו ארגון גודזי חלי אלאקטא, מותן פעיליותו, והוא ידע היטב כי
 30 ארגון זה הוא ככל בידי הרשות הפלסטינית להפעיל טרור נגד מדינת ישראל ותושביה.

31 עד יש לציין כי לא התרשמנו כי הנאות היה פקיד שמילא הוראות ללא שהיה לו שיקול דעת
 32 כלשהו. הדבר נובע בכך מאופיו הבכיר של תפקידו, אך גם מהעובדות שלו בפנינו כמו גם הדברים
 33 שמסר הנאות בבית המשפט. כך למשל, במקרים לא-זעירים עולה כי הנאות فعل מיזומתו הוא,
 34 בלי אישור כלשהו – ובוודאי ללא הוראה מפורשת – של יאסר ערפה בחוצת כספים. כך

תיק מס' : 3052/06

תאריך: 29/07/09

"ביזמות עסקיות" שנועד להשיג רוחותם לארגון הפת"ח, מගעיו עם חאיראים שהיו ללא ידיעה מראש של ניסטר ערפאת (אלר רק בזעבנד), ובדרשו של הנאש כי יאסר ערפאת אהב לראות ולכלבל תוצאות ולא היה מעורב בכל התהליך עצמו מלכתחילה. עוד נזכיר, כי הנאש אישר במו פיו בעודו בפנינו כי לא העביר כסף אם לא היה בידו הסכום המתאים או שטורת החוצה לא הותאימה לשימוש מוכר בתקציב. דבר זה אינו מתישיב עם מי שפרק מלא כל הוראה של ערפאת, יותר על כן, הנאש אמר בעודתו בפניו ביום 18.11.08 כי אם היה מקבל הוראה שביענו היא מזוודה והוא לא היה מבצע את הפעולה, וחושף כי "חיי לי הרבה מחלוקת עם הראיס על דברים אלה ובטופו של דבר הוא בא ואמר לי שאין צוק". מדברים אלה, שנראה כי נאמרו בגין רבה מצדיה של הנאש, עולה כי הנאש לא היה חותמת גומי. כאשר סבר שישנה בעיה עם הוראה כזו או אחרת של ערפאת הוא היה אומר לו ואתה ואך מתוויח אליו.

במקרה של פגנוו, ובכל הנוגעamus המפורטים בכתב האישום, לא מצא הנאשם לנוו להתווכת, אף שהוא יודיע כי לו היה חושב לנוו לעשות כן היה עשה זאת. המשקנה המותבקש היה כי לנשס, הוא מתקוף מעמדו, והוא דה פקטו ביחסו מול יאסר ערפה, והן לאור מעשיו שלו כולה מהומר הראות בפנינו, היה שיקול דעתם לאשר העברת כספים אס לאו. הנאשם ידע היטב מה מטרת העברת הכספיים, וידע היטב כי הנشك שנרכש באמצעות הכספיים נועד לצורכי ארגון טרור – גזודי תחלי אלטקצא.

19 סיכום:

לא הונחה מבחינה עובדתית כל תשתיות המאפשרת לתמוך בטענת החגנה באשר להגנת הצדוק העומדת לנאים או להגנת "מעשה מדינה". הוכח כי הנאים ידע היטב כי המזובר ברכישת נשק לצורך הטרור לשימוש ארגון טרור – גוזדי חילאי אלאקטא. לא זובר במקרה זה ברכש נשק שמטבונו פוצאת נশן ממושבים והברתו ל"ידיים אחריות" כטענת החגנה.

הרשות הפלסטינית אינה מושגה, ובכל מקרה, חverbת נשק לצורכי טרור נגד אזרחי ותושבי מדינת ישראל אינה יכולה להשפיע תחת הגנת "מעשה מדינה", אף לו דובר במדינה.

שנית, גם בנוגע להגנת הצדוק, אף אם נלק לשייטתו של חבריו סגן הנשיא, אשר מוכן להכיר בהגנת הצדוק לגורמים של הרשות הפלסטינית בתנאים מסוימים, אין המדורר במעשה לגיטימי מצד אחד של הרשות. ורכישת שם שנגד לצורכי ארגונו טרור, הינה בבירור מעשה בלתי חוקי.

33 מאחר שהנאים היה שותף לרכישת נשק כמפורט בפרט האישום הראשון, אך מרשיעים אותו
34 במיוםם לו בפרט אישום זה.

פרט אישום שני:

פרט זה עניינו בהעברת משכורות לפועלי גודוויל חללי אלاكتא, וכן בהעברת בקשה של מרואן ברוגט לתשולם בסוף עברור אמצעי לחימה.

1
2 הבסיס לפרט זה מצוי באמורתו של הנאשם, אך גם בדברים שמסר מhammad עביהת במשפטה.
3
4 הנאשם הודה למעשה בחיקתו כי העביר משכורות-לאנשיו של מhammad עביהת, ואילו האחרון
5 אישר עניין זה באמורתו. לפיכך, הרישה של פרט אישום זה מבוססת על אמרות הנאשם ווכוח
6 לתוספת ראיותית ממשמעותית באמורתו של מhammad עביהת. לפיכך, לאור הנסיבות העובדיות דלעיל,
7 יש בסיס מוצק להרשעת הנאשם ברישה של פרט האישום השני, שכן המדווח בהעברת כספים
לפועלו טרור.

8
9 הסיפה של פרט האישום השני – נושא האמצעים שביקש מראן ברגוני, אף הוא מופיע באמורתו
10 של הנאשם ומפורט שם, והינו במחותו חלק מאותה מסכת כללית המוארת בפרט האישום
11 הראשון, הנוגעת לחלקו של הנאשם במימון אמצעי לחימה שונים של אנשי הרשות הפלסטינית
12 ושל גוזי חלי אלאקزا.

13
14 בכל הנוגע לסתיפה של פרט אישום זה טענה ההגנה כי הנאשם לא ביצע כל עבירה, שכן כל שעשה
15 היה להעביר לערפה את המסלך. הנאשם לא שילם את הסכום המבוקש בהעדר תקציב ממשרו
16 והבקשה שלומה בכלל מתקציב משרד החוץ הפלסטיני.

17
18 אין בדי לקבל את הטענה שאין מדובר בעבירה. והאישום המוחס לנ啻 הינו ביצוע שירות
19 עבור התאזרחות בלתי מותרת. השירות שהעניק הנאשם לארכון גוזי חלי אלאקزا אמן לא
20 התבטא בכך שהעביר כסף ממשרו, אך שירות עזין נעשہ מצדיו. שירות זה כלל קבלת הבקשה
21 וההעברה לערפה. הנאשם היה הצינור באמצעותו טופלה ומושמה הבקשה. כאמור לעיל, וכפי
22 שהראינו בניתוח העבודות בפרט האישום הראשון, הנאשם היה חוליה ממשמעותית בכל מעשי
23 הרכש והכספיים. לא זו אן, אלא הוא היה הצינור דרכו עברו כל הבקשות הכספיות ליאסר
24 ערפה. כך גם במקרה זה. מעשה זה היה שירות עבורי והתאזרחות בלתי מותרת, ועל כן יש
25 להרשייחו במוחס לו גם בסיטה של פרט אישום זה.

26
27 עוד יש לומר כי הדברים האמורים ביחס להגנות "מעשה מדינה" וצדוק שהועל על ידי ההגנה,
28 נכונים גם ביחס לפרט אישום זה וביתר שאת, הוואיל ונמקה זה מדובר בסיווע ושירות ישר
29 שהעניק תנאים לארכון הטורו גוזי חלי אלאקزا.

פרט אישום שלישי:

30
31 פרט זה עניינו חלקו של הנאשם ברכש הספינה קארון A.
32
33
34 לטענת ההגנה הנאשם לא ביצע עבירה כשל希. הכספי לרכישת הספינה לא הגיע מתקציבו אלא
35 מותקציב משרד אחר, עליו הייתה אחראי חרכוי צורך. הנאשם לא יום את הבראת ספינת הנשק,
36 והייתה לו כל היותר ידיעה עקיפה ולא קונקרטית שהספינה תוביל נשק. כל שעשה היה להעביר
37 את המידע בדבר הספינה ליאסר ערפה, שחשב שמדובר במזימה לרצוח אותו.
38
39

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

לאחר שבchner את חומר הראיות, מצאו כי העובדות המוחוסת לנאים בפרט אישום זה והוכחו כנדרש. למעשה, גם ההגנה לא חקרה על כך שהעובדות המפורשות בכתב האישום הוכחו באמורתו של הנאשם. אעניר כי בכל הניגע לרכש הספינה לא עלה כלל כי אין אחר ערפה סיבת לנושא או חשב כי המודובר בمزימה. דברים אלה שנאמרו על ידי הנאשם, התייחסו למפגשים שלו עם האיראנים המפורטים בפרט האישום הרביעי, ולא לנושא רכש הקרקין A, אותו אישר ערפה ללא בעיות כלשהן, בהתאם לאמורות הנאים.

השאלת המרכזית אותה העלתה ההגנה הינה האם מעשים אלה מוכיחים עבירה של שחזור בצד
מלחמתי.

הגדרת המילה "שחזר" בצו בזבר אישור שחזור בצד מלחמתי הינה כדלקמן: "קניה, מכירה, תיווך,
מסורת, איחsoon, הוובלה, העברת, משלחת או תיקון".

פירשו של דבר, שחזור בצד מלחמתי כולל לא רק פעולות של רכישה ומכירה, אלא גם תיקון
והובלה של נשק.

במקרה שלפנינו, הנאים נטל חלק במעשים הבאים: הוא קיבל את פנייתו של פתוי ר-aos למימון
ספרינט נשק שתציגו מהאיראנים; והבהיר לנאים כי המשק שייחיה על הספרינט יהיה במילמו איראני
ואילו על הרשות הפלסטינית למבחן רק את הטפינה וחוזאותיה; הנאים טיפול בפניה, והוא העביר
את הדברים ליאסר ערפה אשר אישר את הקשר והסכים לרכישה; הנאשם הוא זה שהעביר את
בקשת התשלומים לערפה, וזה אישר את העברת הכספי; כאשר הנאשם חזרע כי אין מושדו
תקציב מותאים, הורה ערפה כי התשלומים יבוצע מושדו של חרבי צרצור והנאים העבירו גם
הוראה זו באמצעות שליח ממשדו; פתוי ר-aos עמד בקשר עם הנאשם לצורך קבלת היזעה
האם ניתנה החוראה להעברת הכספי.

מעובדות אלה עולה כי הנאשם היה מעורב בתיווך ובמימון של עסקת נשק. גם אם מושדו לא
שלם את הכספי באופו ישיר, הנאשם הוא זה שיצר את הקשר עם ערפה והעלה לשיקולו, לעיוונו
ולחכրעטו את נושא עסקת הנשק. הנאשם היה הגורם המתווך בין פתוי ר-aos, האיראנים
ואחרים לבין ייאסר ערפה. חלקו של הנאים, לפיכך, אינו מינוי, אלא משמעותי. ניתן לומר כי
הנאים היה גורם משמעותי בקיומה של העסקה, שכן קשיוט עם ערפה הוא בעלי חשיבות עליה
לצורך הוצאהה לפועל של העסקה.

גם אם מושדו של הנאשם לא מימן את העסקה מתקציבו השוטף, עדין יש לומר כי הנאשם היה
מעורב בעסקה זו עד צוואר, והוא מהווע גורם אשר פעל באופן מהותי וממשי לצורך השגת
המיימון לרכישת הספרינט. לפיכך, יש לואותו כמו שהוא מעורב בקניה של חנק מגעים שנייה
מלכתחילה עם האיראנים, ברכישת ואספקת הוובלת מנשק, ולכל הפחות במעשים המוכיחים תיווך
לרכישת הנשק.

תאריך : 29/07/09

תיק מס' : 3052/06

1 גם במקרה זה, ברור כי לא חלות הטענות של מעשה מדינה וצדוק. במקרה זה הקשר הראשון
 2 החל עוד בטרם ידע ערפאת על נושא ספרינת הנשק, כך שהנשפט ודאי אין יכול לומר כי פעל מותן
 3 מילוי הוראות בלבד.

4 על כן יש להרשיע את הנשפט במוחס לו בפרט אישום זה.

5 **פרט אישום רביעי:**

6 פרט זה עניינו מוגעים שניהל הנשפט עם נציגים איראנים מחוץ לאזור.

7 ההגנה לא חקרה בכלל חונגע לפרט זה כי הנשפט קיים פגיעה עם מי שהציגו עצםם כאיראנים,
 8 וניהול שיחח ככלית בדבר אפשרויות שאירנו תסייע לרשות הפלסטינית. ההגנה טענה כי על התבוננה
 9 להביא הוספה ראיות נוספת מסוג דבר מה על מנת להוכיח כי התקיימה פגיעה כזו, וכי בני שיחו של
 10 הנשפט היו אכן איראנים. עוד נטען כי מבחרתו של הנשפט היו פגישות אלה רוויתו השדרונות
 11 והיריות ולא היו מותוק רצון לשתף פעולה, ועובדה כי ערפאת, שחoubר אליו מסמך המתאר את
 12 הפגישה, זיהה את הרעיון שעלה בה.

13 ראשית, בכלל הנוגע לתוספות הראייתית הנדרשת, אין סבורים כי במקרה זה, גם בהיעדר תוספת
 14 ראייתית לפרט זה כשלעצמם, קיומה של תוספת ראייתית לפרטי האחרים, מהוות תוספת
 15 ראייתית נס ביחס לפרט אישום זה.

16 כפי שציינו לעיל, תוספה מסווג "דבר מה" הינה תוספת שנועדה לאמתה את אמרות הנשפט. מכיוון
 17 שמדובר בתוספת ממשמת ולא בתוספת מלבכת, אין הכרה כי התוספת תוגיחס לכל אחד ואחד
 18 מפרטי האישום בנפרד, ובתנאי כי ישנו קשר בין פרטי האישום השונים בהם מדובר.
 19

20 כאמור, קיימות במקרה שלפניו זיקה בין מעשיו של הנשפט המפורטים בפרט אישום זה, למעשיו
 21 המפורטים בפרט אישום הקודמי. כולן נוגעים לעובdotו ומעמדו כאחראי הכספי בראשות
 22 הפליטינית וכאדם הקרוב לרופאה. לפיכך, התוספת ראייתית שנמצאו ביחס לפרט האישום
 23 הראשון והשני (ת/8 ואמרתו של מוחמד עביאת) מוחות גם תוספת ראייתית לפרט זה.

24 עד יש לדחות את טענת ההגנה כי מדובר במוגעים ללא כוונה ממשית. אמנם, נראה כי המוחבר
 25 במוגעים ראשוניים, אולי מעולם טיבם וטבחם של מוגעים ראשוניים מסווג זה, הם מלווים, לעיתים,
 26 בחשדנות. אין פירושו של דבר כי הנשפט לא רצהקדם את המוגעים לאחר מכן, והוא אף העביר
 27 את נושא המוגעים לחילתו של יאסר ערפאת.

28 בלבשח כי יסודות העבירה בה מדובר דוושים אך את קיומו של מגע, בין הנשפט לבין גורם אחר
 29 שהינו חלק מארגנון עזיז. במקרה שלפניו נראה מהעובדות שהוכחו כי לא זו בלבד שהנשפט אכן
 30 נפגש וקיים מוגעים עם פعلى מדינת אויב, אלא שהנשפט فعل מותוק רצון למש את הסיכום עם

תיק מס': 3052/06

תאריך: 29/07/09

הארננס ו"להביה תוצאות" לרפאת לפיכך, אנו. סבוריס כי כל יסודות העבירה התקיימו
במקרה זה בנאשם.

עוד אצינו כי גם במקרה זה ברור כי לא חלות הטענות של ציודק וימעשה מדינה', כיוון שהנאשם
לא קיבל כל הוראה או הנחייה לבצע את המיוחס לו בפרט זה, אלא פעל מיזומתו ועל דעתו, ורק
בזיעבד העביר את תוצאות המפגש לאישרו של ערפה.

לפיכך יש להרשיע את הנאשם במיוחס לו בפרט האישום הרביעי,

סוף דבר

לא מצאנו לנכון לקבל את טעונו הזוטא של הנאשם. מצאנו לנכון לחגינק לאמרותיו המשטרתיות
ולזיכ"דים מוחקירותיו שבו' משקל מלא, ולהעדרן אף אמרותיו בכל מקום בו טע הנאשם בו עבדות אחרת
בפניו. לאור המצו באמרות הנאשם, סבורנו כי קיימת תשתיית עובדתית מלאה לחוכחת
האישומים המיויחסים לנאשם.

לא עומדת לנאשם כל הגנה במקרה זה. לא חלה במקרה שלפנינו הגנת מעשה מדינה, בין היתר
כיוון שהרשויות הפלסטיניות אינה מדינה, ובתקופה ההלונונית מעמד ריה ורחוק עוד יותר מדינה
משמעות. אף אם הייתה קיימת הגנה זו במשפט האזרע, לא היה הנאשם יכול לחסות בצלחה,
לאור העובדה כי העביר נשק בידעה כי זה עדיף לשמש ארגון טרור, בגוזדי חללי אלאקטא.

לא עומדת לנאשם הגנת הציודק, שכן גם בהתאם לפרשנות המרחביה ביותר של הגנה זו (כאמו'
בוחלטת חנרי סוג הנשיה באשר לטענות המקודמיות), הנאשם נטל חלק במעשים שאין
לנטימיים, שלא בהתאם לסטנדרטים שניתנו לרשות הפלסטינית בתסכמי היבניים, فعل פעמים
רבות מיזומתו, ולאו דווקא כפמלה הוראות, ואף אם היו מקרים בהם מילא הוראות, דבר
במעשים שהנים בכירו בלתי חוקיים שכן כאמור, דבר בעברות נשק ואמצעים לגורמי טרור.

אשר על כן החלטנו להרשיע את הנאשם בכל המיוחס לו בכתב האישום.

השופט שא"ל רונן עצמוני:

אני מסכים.

השופט שא"ל תל בנד:

אני מסכים.

ניתן והודיע היום, 29/07/09, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופט

נשוא

שופט